

Digu'mines autoritats (municipals); clous i orfeons assis-
tents a aquest acte; poble de St. Cugat del Vallès: Com
a fill del Mestre Lluís Millet (a...) a qui auriem l'ho-
nenratja, i com a Director de l'Orfeó Català, l'obra
magna del gran Mestre, udoro, emmerianat, des me
cordials merces per aquest acte que tant ~~homenaje~~ ^{enalteixen} a
St. Cugat i a les entitats organitzadores, entre
elles, el Magnífic Ajuntament, els clous "Badia
i "L'Unió" i el novell Orfeó d'aquesta ciutat, el pri-
mer dels quals o'honorà, en època remota, amb la
primícia de la direcció del Mestre.

Jo no sabia com agraïr aquest acte magnífic,
ni trobar que enunes paraules que el Pare. Mestre
va pronunciar en data ja llunyana, l'any 1918 amb
motiu de la dedicació que se li feu ~~del caner en que~~

en sa vida nadura, del carer en que veç la llum per primer ² volta
 trobo tan ben sintetitzats els seus sentiments que em
 plau ara reproduir-ne bona part. Així us pro-
 duiré una afegida que és el propi Mestre que dona les
 gràcies als bons amics de S. Cugat. Esculcu-lo:
 " Així d'ésser homenatjat és una cosa ben estranya
 i troba petit

11 Així d'ésser homenatjat és una cosa ben estúpida
per un home. Perquè un home sempre es troba petit
en el món; petit davant la natura tan forta, tan viva
tan esplendent de meravelles, que un s'hi troba en-
badalit en tot moment que l'espiritus dormi; petit
davant l'obra comi de tots els homes, que s'im-
granall de magnificències, que els espirts uns als
altres han encarnat i ha fet créixer cada es-
cullit amb noves clarianes lluminoses, petit
pel sentiment de l'infinit que tenim anclat al
fons de l'ànima, que fa que mai poguem a-
tènyer el fruit de nostres esperances. Petit es troba
el client per la fe en un Senyor principi i fi de tota

cosa, que no comença ni acaba, que és la substància³
del poder, de la saviesa i de la bellesa; que és la
matèria llum i l'aliment de tota existència possi-
ble; que és la matèria alligada, perquè és l'amor, que
és igual que dir veritat i vida. Petit es troba,
i més que petit miserable, el cristià, el creient
en l'august misteri de la divinitat humanitzada,
en aquest resum nobilíssim de l'amor, únic camí
del nostre ennoblement i perfecció. I petit, doncs,
és tot home, per gran que sia, davant aquest con-
junt de meravelles; com un haif de trobar jo que no
jaic més que un pobre esclau del Temple de l'art
bell de la música?

"Però vosaltres ho heu volgut, i perquè que
jo us deia que no ho volia, us he crescut i m'he decidit
portar aquí. perquè m'afala prou bé amb la meua
temptadora de la llengua. Y creieu que ho és de

temptadora la llavors! És cosa que ellica tan
quietament que el més despert no s'en adona. És cosa
tan fina i tan plaent, que el que s'en creu més lluny,
sobtadament es troba que hi ha malenys tota aquella
sinceritat virginal de la humanitat veritable.
Però jo crec que aquí (alcança de casa d'ella al lloc refent²
a Mamon) tots ens podem enganyar innocentment. Vo-
saltes creient i dient-me que sóc un gran home i jo em
plau-me-m'hi com si veritablement fos un gran perso-
natge!

En aquest moment a mi em sembla que m'he
tornat petit, o que encara sóc infant, i que tots són
infants encara, jo i vosaltres, i que juguem a reis
i a papes. Si tots com nos avari... i jugant
m'he trobat a mi fer de rei, i m'estic content com
si veritat fos, i vosaltres m'acaten i em fan rector-
cer.

L'humilitat del Mestre es fa palesa en aquestes
paraules seves que acaben d'air, tan pures i
tan bellament expressades. Rehem-ne ara la
elisió, i guardem-ne dins el nostre cor.

Per acabar jo vull fer constar, com l'obra
diel cliva del Mestre s'unixi en un chor d'ho-
mes de clava (~~fundadors del Institut d'Artes i~~), i com
ell sempre esalga l'obra del fundador de les
entitats clivals a Catalunya. Admirem l'a-
pistol i l'artista, i el sentit de l'obra magna
dels orfons, que és la que elms Millet fundà
i desenvolupà (perquè la vida és moviment
i ascensió, i sense moviment i ascensió
ve la mort), anem a ell l'obra claverana.
(No havem d'oblidar que en el 2000 és

L'Orfeó Català era exclusivament un club
d'homes.

Es valdria, doncs, remarcar ara com l'evolució
conscient de les entitats corals que tenen
una arrel fonda en la tradició, no ens ha
de fer cap por, perquè aquella és una llei de
la vida! Pel bé dels nostres institucions
fonamentals que ens lleparan els nostres grans
homes, no hi barrem el pas.

I us us vull canviar ^{alguna} altra volta gràcies
a tots i una abraçada cordialíssima de germania.

Seu. m. m.

El seu 28 juli